

Jeg fatter ikke, at et parti som SF, som jo ellers modsat Enhedslisten har lagt megen vægt på Østudvidelsen, tør satse og tør risikere et nej til Amsterdam. Vi ved jo ikke, hvordan landet ligger, hvis det bliver et nej til Amsterdam. Det, alle lande i EU siger til os, er, at Amsterdam er en forudsætning for Østudvidelsen. Og så stort et skridt er Amsterdam vel ikke, at man ikke vil kunne holde til det politisk. Det sving, der er sket i SF's holdning til EU, efter at vi fik Amsterdamtraktaten, er altså noget, der for os er meget vanskeligt at forstå.

Jeg må så om vurderingen af Amsterdamtraktaten fra den socialdemokratiske ordfører, hr. Ove Fich, sige, at jeg også spidsede ører, da man diskuterede institutionelle ændringer. Men jeg var så positivt overrasket over ordførerens udsagn, fordi det, jeg hørte, var en erkendelse af, at hvis vi skal have alle de østeuropæiske lande med, så er vi nødt til fra dansk side at være langt mere åbne i forholdet til institutionelle ændringer og også til forholdet mellem store og små lande, når vi taler om afstemningsreglerne i Ministerrådet.

Jeg hørte en noget mere afslappet holdning – og det mener jeg er en logisk konsekvens af Danmarks holdning til Østudvidelsen – nemlig at alle 10 østeuropæiske lande skal med så hurtigt som muligt. Så jeg var meget glad for den melding, der kom, for den virkede lidt mere afslappet end det, vi før har hørt fra socialdemokratisk side.

Som sagt var vores første skridt i forhold til Østudvidelsen Amsterdamtraktaten. Andet skridt står vi over for nu: Det er topmødet i overmorgen, og her skal vi så tage stilling til, hvordan ansøgerlandene skal optages, altså hvordan de skal behandles i forhold til hinanden.

Her har vi hele vejen igennem været enige med regeringen i, at det gælder om, at alle ansøgerlande garanteres medlemskab af EU, og at denne garanti effektueres så hurtigt som muligt. Det er klart, at vi i den forbindelse har været meget optaget af de baltiske lande.

Vi synes, at det ville være logisk, når man tager Estland med i første runde, at man så også lige lader Letland og Litauen komme med, så de tre lande ikke bliver spillet ud mod hinanden. Det er alle tre meget små lande, så det skulle ikke være noget stort praktisk problem for EU. Det har en særlig prioritet for os. Men generelt mener vi, at det rigtige mål er en garanti til alle ansøgerlande om, at de kan komme med, og derfor har vi været enige i regeringens linje.

Så har vi på det seneste set et dansk-svensk udspil, som udenrigsministeren har omtalt, hvor man konkretiserer, hvad det danske forslag går ud på. Det forslag støtter vi også. Tyskland har fremlagt et selvstændigt forslag, der handler om at forbedre og strukturere de kontakter, der er mellem EU og alle ansøgerlandene.

Senest har vi så fra det luxembourgske formandskab for et par dage side fået et forslag, som bygger på Kommissionens oprindelige forslag om 6 lande i et A-hold, som så kombineres med, at man laver en såkaldt lovgennemgang af alle ansøgerlandene.

Og alle de forslag, jeg har nævnt her, mener vi er bedre end Kommissionens oprindelige. Derfor er vi indstillet på i Europaudvalget i morgen at give regeringen et bredt mandat. Det, der er vigtigt for Venstre i denne sag, er, at vi kommer så langt som overhovedet muligt i retning af at få optaget og få indlemmet alle de central- og østeuropæiske ansøgerlande.

Vi skal simpelt hen nå så langt, at der ikke er nogen vej udenom. De bageste lande skal også så langt med ind i varmen, at der ikke – heller ikke om 5 år – er risiko for, at de pludselig smutter og ikke kan komme ind i EU.

Vi har også været enige med regeringen, når vi taler førtidstilrædelsesstrategi og støtte til, at de lande, der står bagest, skal prioriteres højere end det, man har lagt op til fra Kommissionens side. De lande, der kommer ind i første omgang, vil have den fordel, at tredjelandes investeringer vil komme til dem i større omfang, end investeringerne vil komme til de lande, som bliver skubbet bagud.

Det vil sige, at der vil være meget stor udenlandsk investeringsinteresse i de lande, der står forrest i køen for at komme ind i EU. Og der er det altså vigtigt, at vi så økonomisk kompenserer de øvrige, så de ikke bliver skubbet endnu længere agterud, men at de har forbedrede økonomiske muligheder for at klare de krav, der opstilles i EU.

Vi mener i øvrigt også, at man derved ville give et politisk signal om, at ingen er glemt. Og det er som sagt meget væsentligt.

NATO kunne desværre kun optage tre af de øst- og centraleuropæiske ansøgerlande i første omgang. Derfor er det endnu mere vigtigt, at vi i EU på topmødet i overmorgen signalerer, at vi er åbne for alle ansøgerlande. Det er centralt, at vi udnytter denne historiske chance til at hele Europa.